

[Knud Kristensen.]

dette Udkast, som vi skulde overgive som det, der var Ministeriets Standpunkt, og det, der kom til Det udenrigspolitiske Nævn, var ikke nogle enkelte Ministres stærke Ønsker, det var Ministeriets Forslag og Standpunkt. Og saa standsede det ærede Medlem derved.

Men der var en anden Ting deri, som jeg gentagne Gange har understreget, nemlig at nu oplyser den højtærede Udenrigsminister, over et Aar efter, at allerede paa det Tidspunkt, da han har faaet den Opgave paa Ministeriets Vegne at søge dette gennemført saa vidt muligt, var han selv Modstander deraf og ønskede det ændret, og det, jeg har ment det nødvendigt at gøre den danske Befolkning Undskyldning for, var, at jeg ikke paa et tidligere Tidspunkt havde opdaget hans Stilling til denne Sag. Havde jeg vidst det, saa vilde det; som jeg sagde i Gaar, have faaet politiske Konsekvenser. Vi kunde ikke have et Ministerium, hvor der var saa afvigende Opfattelser paa et saa afgørende Punkt. Een Ting er, hvad man kan bøje sig for, fordi man ikke kan faa det igennem i Rigsdagen. Noget andet er, om der inden for Ministeriet er een Opfattelse, der ønsker at sikre Selvbestemmelsesretten, hvis det kan gennemføres, og en anden, der ikke vil det. I hvert Fald vilde jeg ikke sidde i et Ministerium, hvor den Mand, der skulde udføre den udenrigspolitiske Gerning, var af den Opfattelse, at en saadan Sikring ikke blot var uopnaelig, men heller ikke ønskelig, saa han derfor ikke kunde arbejde for den.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Det kan ikke blive staaende uimodsiget, naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nu resumerede og ved Afslutningen af de korte Bemærkninger om dette Afsnit i en Sætning fastslaar, at det er den højtærede Udenrigsminister, der har startet et Angreb.

Dette er — jeg siger det nu for fjerde eller femte Gang —, dette er urigtigt, absolut urigtigt. Det, den højtærede Udenrigsminister gør, er, at han, efter at han gennem en Serie Venstre- og konservative Blade er blevet angrebet paa sin Ære, giver en rent faktisk Oplysning. Det er det, der er sket, det er det, der er Udgangspunktet for den i øvrigt i enhver Henseende, jeg synes særlig for den tidligere Regering, yderst pinlige Debat, vi maa føre her. Det, der er sket, er, at den højtærede Udenrigsminister efter sin Indtræden i den nye Regering angribes af en Række konservative og Venstre-Blade paa

Grundlag af et fortroligt Dokument, der er meddelt fra denne Talerstol af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, og disse Angreb forstærkes, og der bruges voldsomme Ord. — Jeg har en Serie Artikler med, hvis de interesserer det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. — Indtil dette Tidspunkt er den højtærede Udenrigsminister tavs, som han ogsaa var det en bestemt Nat i denne Sal, uden at det nu aabenbart tillægges nogen Betydning. Men dette er altsaa Udgangspunktet. Efter at den højtærede Udenrigsminister er angrebet paa sin Ære, stiller „Social-Demokraten“ ham det Spørgsmaal, hvorledes hans Forklaring er paa de Angreb, han er udsat for, og der giver den højtærede Udenrigsminister en rent faktisk Oplysning om, at det paa-gældende omstridte Afsnit ikke fandtes i den første Skitse, som den højtærede Udenrigsminister havde forelagt paa et Ministermøde. Det er altsaa en Udenrigsminister, der over for uberettigede ærerørige Angreb som berettiget Retorsion giver en rent faktisk Oplysning, og det er dette, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen tager som Paaskud til det personlige Angreb, det ærede Medlem rettede fra denne Talerstol. Dette er Oprindelsen, og dette er Udgangspunktet.

Nu stiller Billedet sig efterhaanden fuldstændig klart. Efter de Indlæg, vi har faaet fra Medlemmer af den tidligere Regering og fra den højtærede Udenrigsminister, der var med i den tidligere Regering, var der, forstaar jeg, ingen Uenighed inden for 19. Oktober-Notens Rammer.

Men der var i alle Tilfælde en dyb Utilfredshed med den tidligere højtærede Statsministers private Sydslesvigpolitik. Den gik saa dybt ind i den tidligere Regering, at det ærede Medlem Hr. Harald Petersen paa egen Foranledning fra denne Talerstol oplyser, at han gik til den højtærede Udenrigsminister og sagde: hvis du gaar, saa gaar jeg med. Det er Billedet, det er Sagens Gang. Og det skal ikke lykkes ud fra de Motiver, der nu driver de ærede Medlemmer, paa dette Grundlag at sætte nogen Plet paa den højtærede Udenrigsminister. Andre end vi maa dømme om, hvem der har handlet mest modigt. Den højtærede Udenrigsminister har i en tidligere Tale redeligt udtalt: jeg indrømmer, at jeg burde sikkert være gaaet paa et tidligere Tidspunkt. — Det har han sagt, og det er noget af det smukkeste af det. Udenrigsministeren har sagt . . . (Afbrydelse) . . . ja, menneskeligt smukkeste og oprigtigste, for han var ikke ledet af partipolitiske Motiver. — Og det er nu det ærede Medlem Hr. Harald Petersen, jeg vender mig imod; han